

THÁNH GIÁ LÀ SỨC MẠNH CỦA THIÊN CHÚA

... **Chị Maria Antonia**, người Brazil, thuộc dòng Nữ Phan-Sinh Bác Ái và Đền Tạ. Tên thật của Chị là **Cecilia Cony**. Chị sinh năm 1900 và qua đời năm 1939 trong hương thơm thánh thiện. Trước đó, vì nhận ra các nhân đức anh hùng của Chị, nên các Bề Trên đã ra lệnh cho Chị viết Hồi Ký về cuộc đời Chị. Xin trích phần Chị kể lại lòng yêu mến Đức Chúa GIÊSU Chịu Đóng Đinh mà Chị âu yếm gọi là Anh Nhỏ GIÊSU.

Năm lên 5 tuổi, một buổi chiều, con nghe Ba con bảo cả nhà dọn ra biển nghỉ hè. Ngày hôm sau, Mẹ con và Chị giúp việc khởi công chuẩn bị hành lý. Đi biển: nguyên ý tưởng này đủ gieo vào lòng con trăm ngàn niềm vui! Thiên Thần Bản Mệnh sẽ tháp tùng con. Con biết rõ như thế. Cả gia đình sẽ đi biển, trừ Ba con, vì bận việc nơi trại lính. Nhà sẽ đóng cửa.

Vừa miên man nghĩ đến tất cả những điều ấy, con vừa xếp vào giỏ: con gấu bằng lông và con búp bê. Bỗng chốc, niềm vui biển thành nỗi sầu cay đắng: "Con gấu sẽ theo con ra biển còn Anh Nhỏ GIÊSU Chịu đóng đinh trên Thánh Giá bị bỏ ở nhà, trong cô đơn và tăm tối". Ý tưởng này khiến con quyết định tức khắc: con sẽ ở lại nhà với Đức Chúa GIÊSU. Nhưng liệu Má con có đồng ý không? Chắc chắn là không. Con liền tự nhủ:

- Hay là, thay vì đem con gấu và con búp bê, mình mang theo Anh Nhỏ GIÊSU?

Thực ra chị giúp việc cho con cái giỏ là để đựng con gấu và con búp bê, nên con chả cần tiết lộ việc con sắp làm. Không ai buộc con cả. Không chút do dự, con đi ngay vào phòng, kéo lê chiếc ghế đến trước tủ, rồi leo lên. Con giơ tay lấy Cây Thánh Giá đặt trên đầu tủ. Xong, con cẩn thận lấy áo choàng bọc kín Cây Thánh Giá có Anh Nhỏ GIÊSU mà con hằng yêu mến.

Bằng cách ấy, Anh Nhỏ GIÊSU cũng cùng con ra biển. Suốt cuộc hành trình, con không hề lìa xa cái giỏ của con. Khi ra đến biển, con đặt cái giỏ bên cạnh giường con và giỏ nằm yên đó cho đến hết hè, con mang trở lại nhà. Cả Mẹ con lẫn chị giúp việc không hề hay biết việc con đã làm trên đây.

Cuối năm đó - 1905 - Ba con bị thuyền chuyển nên cả gia đình con dọn đi nơi khác. Vừa đến nơi, 3 chị em con ghi tên vào trường tiểu học Đức MARIA Vô Nhiễm. Trường do các nữ tu điều khiển. Nữ tu Eugenia đưa chúng con vào lớp. Đây là lần thứ nhất trong đời, con trông thấy các nữ tu, nên con quan sát từng cử chỉ và lắng nghe từng lời nữ tu Eugenia nói. Nhưng điểm lôi cuốn con chú ý nhất, chính là Thánh Giá dệt bằng vải đen nữ tu mang trước ngực. Thánh Giá không có Anh Nhỏ GIÊSU. Bù lại, trên tường có treo tượng Đức Chúa GIÊSU Chịu Nạn, lớn bằng người con. Than ôi, tay chân Đức Chúa GIÊSU bị đóng đinh vào Thánh Giá, và trên ngực Chúa có một vết thương há miệng thật lớn! Nhìn Chúa, con cảm thấy lòng vô cùng đau đớn và con không thể nào cầm được nước mắt!

Một lúc sau, đồng trẻ nhỏ vào khiến lớp học đầy kín. Dì Eugenia đưa con sang một lớp khác. Nơi đây có một nữ tu trẻ ngồi sẵn trên ghế và mang Thánh Giá trước ngực giống Dì Eugenia. Trong lớp này cũng có tượng Đức Chúa GIÊSU Chịu Nạn treo trên tường, nhưng nhất là, có thêm khung ảnh Thánh Thiên Thần Bản Mệnh thật đẹp. Bà giáo dạy con là Mẹ Rafaela.

Vốn tính nhút nhát, con ngồi im suốt buổi học. Con rất thích lớp học này cũng như thích các bà giáo mà Ba con bảo phải gọi bằng Dì, vì là nữ tu.

Chỉ trong một thời gian ngắn, con học thuộc lòng tất cả các Kinh trong đó có kinh cầu cùng Thánh Thiên Thần Bản Mệnh:

- Lạy Thiên Thần Chúa là đấng hộ thủ con, xin Thiên Thần soi sáng tâm trí con, gìn giữ trái tim con, nâng đỡ thân xác con và hướng dẫn con, vì con được Tình Yêu Thiên Quốc giao phó cho ngài. Amen.

Dì Paulina dạy con biết: “Thiên Thần của mỗi người chính là Thánh Thiên Thần Bản Mệnh”. Mẹ Rafaela cũng nói cho chúng con nghe về Đức Chúa GIÊSU KITÔ, về linh hồn, về tội lỗi, về thiên đàng và hỏa ngục. Con ghi khắc vào trí nhớ non nớt của con tất cả những gì con đã nghe và học được.

... “Thật thế, lời rao giảng về Thánh Giá là một sự điên rồ đối với những kẻ trên đà hư mất, nhưng đối với chúng ta là những người được cứu độ, thì đó lại là sức mạnh của THIÊN CHÚA .. Trong khi người Do-thái đòi hỏi những điềm thiêng dấu lạ, còn người Hy-lạp tìm kiếm lẽ khôn ngoan, thì chúng tôi lại rao giảng một Đấng KITÔ bị đóng đinh, điều mà người Do-thái coi là ô nhục không thể chấp nhận, và dân ngoại cho là điên rồ. Nhưng đối với những ai được THIÊN CHÚA kêu gọi, dù là Do-thái hay Hy-lạp, Đấng ấy chính là Đức Chúa GIÊSU KITÔ, sức mạnh và sự khôn ngoan của THIÊN CHÚA. Vì cái điên rồ của THIÊN CHÚA còn hơn cái khôn ngoan của loài người, và cái yếu đuối của THIÊN CHÚA còn hơn cái mạnh mẽ của loài người” (1Côrintô 1,18-25).

(Cecilia Cony, “Je Dois Raconter Ma Vie”, Editions Téqui, 1988, trang 26-31)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt